

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UP/II-607/19-11
354 - DRŽAVNA KOMISIJA ZA KONTROLU
POSTUPAKA JAVNE NABAVE

Primljeno: 20-03-2020		
Prilog	Neposredno	Posredno
Klasa: UP/II-034-02/19-01/847		
Ur. broj: 383-01/20-16		

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Mirjane Čačić, predsjednice vijeća, Arme Vagner Popović i Ane Berlengi Fellner, članica vijeća, te sudske savjetnice Glorjane Čičak, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja PLANKOS d.o.o. Supilova 11, Zagreb, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Koturaška 43/IV, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Javne ustanove Razvojne agencije Šibensko-kninske županije, Šibenik, Velimira Škorpika 6 i Hunor d.o.o. Zagreba, Remetinec 42, u predmetu javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 12. veljače 2020.

presudio je

I. Tužbeni zahtjev se odbija i potvrđuje rješenje Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, klasa: UP/II-034-02/19-01/847, urbroj: 354-01/19-13 od 8. studenoga 2019. godine.

II. Odbija se prijedlog tužitelja za određivanjem privremene mjere sprječavanja zaključenja ugovora o javnoj nabavi u postupku javne nabave – „nabava numeričko upravljanih alatnih strojeva“ do donošenja odluke u ovom upravnom sporu.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika pod točkom I. izreke odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv Odluke naručitelja o odabiru u otvorenom postupku javne nabave, br. objave: 2019/S 052-0012339 i ispravak broj: 2019/S F14-0019271 od 30. kolovoza 2019. godine, kojom je odabrana ponuda ponuditelja Hunor d.o.o. Zagreb.

Tužitelj je protiv osporenog rješenja tuženika podnio tužbu u kojoj u bitnom navodi da je neosnovano odbio navode tužitelja vezano uz dostavu ažuriranih popratnih dokumenata, konkretno potvrde o plaćenim porezima i doprinosima za mirovinsko i zdravstveno osiguranje, pozivajući se na točku „10. jezik postupka“ Dokumentacije o nabavi (dalje: DON) napominjući da je u slučaju DON na stranom jeziku bilo obvezno dostaviti prijevod na hrvatski jezik istog dokumenta, te da nije bilo riječi da taj dokument odnosno prijevod mora biti sa žigom javnobilježničke ovjere. Smatra da naručitelj nije mogao zatražiti od tužitelja dostavu ažuriranih popratnih dokumenata za gospodarski subjekt na čiju se sposobnost oslonio (Kovosvit mas machine tools a.s.) budući je to suprotno DON-i. Ističe da je u ponudi koju je predao odabrani ponuditelj Hunor d.o.o. prekršten evidencijski broj nabave i rukom

upisan novi što da je učinila djelatnica naručitelja Ines Latocha, a ne ponuditelj Hunor d.o.o. Smatra da je tuženik neosnovano odbio žalbene navode tužitelja vezane uz pet neodgovarajućih tehničkih karakteristika ponuđenog proizvoda od strane odabranog ponuditelja Hunor d.o.o. u odnosu na definirane tehničke specifikacije traženog proizvoda od strane naručitelja. Poziva se na odredbu članka 280. stavak 4. Zakona o javnoj nabavi iz 2016. godine koje citira kao i odredbu članka 290. stavak 1. i 290. stavak 5. istog Zakona. Ističe da zainteresirani Hunor nudi izmjenjivu pločicu za svrdlo D 22 koja nije pločica za svrdlo već standardna pločica za tokarenje te da je iz tablice 2 segmenta iz tehničke specifikacije CNC tokarilice tvrtke Hunor, koju je u ponudi dostavio, a koju tablicu je u odgovoru na žalbu priložio naručitelj vidljivo da ponuditelj nudi izmjenjive pločice za svrdlo D 22 vanjska pločica (10 kom) i izmjenjive pločice za svrdlo D 22, centralna pločica (10 kom) – PRAM PLOČICA DCMT 070204 EFF2 T8330 (10 kom) koja pločica nije za svrdlo već za tokarenje. Nadalje se očituje o ponudi Hunora stola FAMI serije Work smatrajući da suprotno zaključku tuženika u rješenju, obveza upisivanja podataka o tipu proizvoda koji nudi (naziv) i naziv proizvođača se odnosi samo na stavke 1.1., 1.2. i 1.3. Troškovnika te da je DON-i traženo da ponuditelj obvezao na zato predviđenim mjestima Troškovnika, prema odgovarajućim stavkama, navede podatke o tipu proizvoda koji nudi i naziv proizvođača iz koje odredbe ne proizlazi da se ista odnosi samo na svaki CNC stroj već i za druge odgovarajuće stavke Troškovnika. O mjeracu kojeg nudi odabrani Hunor d.o.o. nepoznatog proizvođača ističe da se samo navodi ime trgovca Schut koji da na svojoj mrežnoj stranici nema uređaj traženih karakteristika. Predlaže osim poništenja rješenja tuženika i sukladno odredbi članka 47. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima i članka 424. stavak 2. točka 3. Zakona o javnoj nabavi donijeti rješenje o privremenoj mjeri na način da se spriječi nastanak ugovora o javnoj nabavi u postupku javne nabave koja je predmet spora do donošenja odluke u ovom upravnom sporu.

U odgovoru na tužbu tuženik, u vezi navoda tužitelja da je naručitelj protivno DON-i pozvao na dostavu prijevoda uključujući i žig javnobilježničke ovjere, ističe da tužitelj nije prema članku 420. stavak 1. točka 7. Zakona o javnoj nabavi istaknuo u svojoj žalbi isti pa o tome rješenjem tuženika nije niti odlučeno zbog čega ovaj tužiteljjev navod predstavlja nedozvoljeni beneficium novorum koji nije od utjecaja na zakonitost rješenja. Napominje da je točkom 10. DON-i propisano da je ponuditelj dužan uz dokument na stranom jeziku dostaviti i prijevod na hrvatski jezik tog dokumenta. Prijevod dokumenta podrazumijeva prijevod cjelokupnog dokumenta, dakle čitavog teksta koji se nalazi na tom dokumentu, što znači da je potrebno prevesti i žig javnobilježničke ovjere, ako se nalazi na dokumentu i na stranom je jeziku. Točkom 10. iste Dokumentacije je izričito propisano da nije potrebno prevoditi međunarodno priznati izričaj, tzv. internacionalizme, što žig javnobilježničke ovjere nije. U odnosu na navode tužitelja da je takvo traženje protivno načelima javne nabave, među ostalim načelima zabrane diskriminacije i načelu tržišnog natjecanja te da se takvim traženjem prijevoda stvaraju nepotrebni troškovi ponuditeljima, ističe da takvi navodi predstavljaju prigovore na zakonitost dokumentacije o nabavi, koje prigovore je tužitelj imao mogućnosti isticati u roku od deset dana od objave dokumentacije izjavljivanjem žalbe tuženiku, što tužitelj nije učinio. Poziva se na odredbu članka 406. stavak 2. Zakona prema kojem je postupila prekluzija ocjenjivati zakonitost dokumentacije o nabavi, odnosno navedene točke 10. iste Dokumentacije pa stoga zakonitost odredbe točke 10. Dokumentacije nije bila predmetom žalbenog postupka a time niti rješenja tuženika pa taj navod tužitelja istaknut tek u upravnom sporu nije od utjecaja na zakonitost osporenog rješenja. Tužitelj tužbom ne osporava tuženikovu ocjenu zakonitosti postupanja naručitelja u pregledu i ocjeni ponuda, i to naručiteljevu primjenu članka 263. Zakona o javnoj nabavi što je bilo predmetom žalbenog

postupka i o čemu je tuženik rješenjem odlučio, već protivno navedenoj prekluziji osporava zakonitost same odredbe točke 10. DON-i. Navod da je u ponudi odabranog ponuditelja, na izjavi ponuditelja da sva ponuđena roba ispunjava uvjete u vezi s podrijetlom robe, djelatnica naručitelja Ines Latocha ispravljala evidencijski broj nabave, tužitelj nije dokazao te se tuženik poziva na odredbu članka 403. stavak 1. i 2. istog Zakona, prema kojem je tužitelj bio dužan dokazati povrede postupka ili materijalnog prava koje su istaknute u žalbi te prema članku 420. stavak 1. točka 8. Zakona sve dokaze dostaviti uz žalbu, što nije učinio. U odnosu na navode tužitelja vezane uz pet neodgovarajućih tehničkih karakteristika ponuđenog proizvoda od strane odabranog ponuditelja, obzirom na to da tužitelj u tužbi ponavlja navode istaknute u žalbi o kojima se tuženik detaljno očitovao u osporenom rješenju navođenjem pravno relevantnih činjenica i mjerodavnog prava. Radi nepotrebnog ponavljanja sadržaja osporenog rješenja tuženik upućuje na obrazloženje istog. Tuženik ukazuje na promašenost tužiteljeva navoda da je odabrani ponuditelj protivno DON-i ponudio držač za kutno glodanje D3 Z3 L250 koji ima tri rezne oštrice umjesto tražene četiri oštrice. Tuženik je u žalbenom postupku utvrdio i u osporenom rješenju naveo da je odabrani ponuditelj ponudio držač za kutno glodanje D32 Z4 L200 s odgovarajućim reznim pločama. Stoga je u potpunosti irelevantno koliko reznih ploča ima držač za kutno glodanje D3 Z3 L250 na koji ukazuje tužitelj, a kojeg odabrani niti ne nudi. Neosnovanim smatra prijedlog za izdavanje privremene mjere, pri čemu ističe da nisu niti ispunjeni uvjeti iz članka 47. Zakona o upravnim sporovima za donošenje takvog rješenja jer tužitelj nije dostavio bilo kakav dokaz da trpi štetu koja se ne bi mogla nadoknaditi. Kako nisu dostavljeni bilo kakvi dokazi, to nema niti osnove za zaključiti kakvu bi nenadoknadivu ili teško nadoknadivu štetu tužitelj eventualno mogao imati u slučaju izvršenja pojedinačne odluke prije okončanja upravnog spora pa s tim u vezi eventualna materijalna šteta je nadoknadiva, dok eventualna nezakonitost osporenog rješenja nije razlog za odgodu izvršenja pojedinačne odluke.

Zainteresirana Javna ustanova Razvojna agencija Šibensko-kninske županije se u svom odgovoru na tužbu detaljno i kronološki očituje o svim prigovorima tužitelja, ističući da je u postupku javne nabave tužitelj odbijen zbog vlastite greške te zbog površnosti i nepreciznosti. Sve navode je isticao i u žalbi te se o istima tuženik detaljno očitovao. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev u cijelosti kao i prijedlog za određivanjem privremene mjere.

Zainteresirani Hunor d.o.o. Zagreb nije se očitovao o tužbi, iako je dostava poziva istom uredno iskazana.

U skladu s odredbom članka 6. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17., dalje: ZUS) tužitelju su dostavljeni odgovori na tužbu tuženika i zainteresiranog – Javne ustanove Razvojne agencije Šibenik, na koje se tužitelj očitovao podneskom zaprimljenim kod ovog Suda 29. siječnja 2020. godine, ponavljajući da je od njega neosnovano zatražen prijevod dokumentacije po sudskom prevoditelju za češki jezik, za koji postoji samo nekoliko prevoditelja i to u vrijeme godišnjih odmora, početkom kolovoza mjeseca. Smatra da odabrani ponuditelj nije ponudio proizvode koji odgovaraju svojstvima i tehničkim karakteristikama koje je naručitelj tražio, pa predlaže tužbu uvažiti.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Prema podacima spisa predmeta proizlazi da je u konkretnom slučaju, naručitelj Javna ustanova Razvojna agencija Šibensko-kninske županije objavila 1. travnja 2019. godine u EOJN RH poziv za nadmetanje s Dokumentacijom o nabavi (dalje: DON) u otvorenom postupku javne nabave br. objave: 2019/S OF2-0012339 te dana 13. svibnja 2019. ispravak objave br. 2019/S F14-0019271, predmet nabave: nabava, doprema, montaža, instalacija, edukacija te puštanje u rad novih nekorištenih numeričkih upravljanih alatnih strojeva (5 osni

verikalni obradni centar, CNC tokarski obradni centar, CNC obradni centar S3 OSI, sa uključenim potrebnim steznim i reznim alatima, mjernom opremom, uređajem za mjerenje hrapavosti, radioničkim namještajem i kompresorom – dalje u tekstu: strojevi i oprema).

U postupku su dostavljene dvije ponude i to ponuda tužitelja i odabranog Hunor d.o.o. Zagreb. Odlukom o odabiru naručitelja, klasa: 400-09/19-01/05, urbroj: 2182/1-09/1-19-19 od 30. kolovoza 2019. godine, odabran je Hunor d.o.o.

Na navedenu Odluku o odabiru naručitelja tužitelj je izjavio žalbu koju je tuženik odbio kao neosnovanu osporenim rješenjem od 8. studenog 2019. godine.

Iz DON-i proizlazi da je naručitelj točkom 10. iste propisao da se cjelokupnu DON-i ponuditelji obvezuju svoje ponude, zajedno s pripadajućom dokumentacijom, izraditi na hrvatskom jeziku i latiničnom pismu. Nadalje, točkom 3.1. DON-i naručitelj je propisao i obvezne osnove za isključenje gospodarskog subjekta i dokumentaciju kojom se dokazuje odsutnost osnova za isključenje. Tako je propisao da je u skladu s člankom 252. ZJN-i naručitelj obvezan isključiti gospodarskog subjekta iz postupka javne nabave ukoliko utvrdi da gospodarski subjekt nije ispunio obveze plaćanja dospjelih poreznih obveza i obveza za mirovinsko i zdravstveno osiguranje u Republici Hrvatskoj za gospodarskog subjekta koji ima poslovni nastan u Republici Hrvatskoj ili u državi poslovnog nastana gospodarskog subjekta (ako nema poslovni nastan u RH), koje okolnosti se dokazuju obrascem ESPD time da naručitelj može prije donošenja svoje odluke od gospodarskog subjekta koji je podnio najpovoljniju ponudu, zatražiti u primjernom roku (ne kraćem od pet dana) dostaviti ažurirani popratni dokument kao dokaz da ne postoje osnove za isključenje iz podtočke 3.1.2. DON-i. Sve navedeno odnosi se i na subjekt na čiju se sposobnost gospodarski subjekt oslanja.

Navedeno je u skladu s odredbom članka 263. ZJN kojim je propisano da je naručitelj obvezan prije donošenja odluke u postupku javne nabave velike vrijednosti, u postupcima javne nabave manje vrijednosti može, od ponuditelja koji je podnio ekonomski najpovoljniju ponudu zatražiti da u primjerenom roku, ne kraćem od pet dana, dostavi ažurirane povratne dokumente u skladu s pododjeljkom broj 2. i 4. ovog odjeljka, osim ako već posjeduje te dokumente. Javni naručitelj može pozvati gospodarske subjekte da nadopune ili objasne dokumente za primjene sukladno pododjeljcima 2. i 4. ovog odjeljka.

Odredbom članka 252. ZJN-i propisano je da je javni naručitelj obvezan isključiti gospodarskog subjekta iz postupka javne nabave ako utvrdi da gospodarski subjekt nije ispunio obveze plaćanja dospjelih poreznih obveza i obveza za mirovinsko osiguranje u Republici Hrvatskoj ili u državi poslovnog nastana gospodarskog subjekta, ako gospodarski subjekt nema poslovni nastan u Republici Hrvatskoj (stavak 1. točka 2.).

Iz spisa predmeta proizlazi da je tužitelj uz ponudu kao sastavni dio iste dostavio i dokument naziva DUG – porezni.pdf za gospodarski subjekt na kog se oslanja – Kovosvit ali na češkom jeziku. Stoga je naručitelj u smislu članka 263. stavak 1. ZJN zatražio od tužitelja dostavu ažuriranih popratnih dokumenata budući je dostavljena dokumentacija na stranom jeziku (članak 263. stavak 2. ZJN). Tužitelj je pozvan dana 15. srpnja 2019. godine za dostavu ažuriranih popratnih dokumenata za navedeni subjekt na kojeg se oslanja – tvrtku Kovosvit (dostavu potvrde porezne uprave ili drugog nadležnog tijela u državi poslovnog nastana gospodarskog subjekta kojim se dokazuje ne postojanje navedene osnove za isključenje ne stariju od dana otvaranja ponuda te izjavu o plaćenim dospjelim poreznim obvezama kao i obvezi za mirovinsko i zdravstveno osiguranje u RH), s time da svi traženi dokumenti moraju biti na hrvatskom jeziku i prevedeni od strane ovlaštenog sudskog prevoditelja uključujući i žig javnobilježničke ovjere ako je isti na stranom jeziku. Tužitelju je za navedenu dostavu dat rok od 15 dana, međutim, tužitelj je 30. srpnja 2019. godine dostavio dokumente za gospodarski subjekt Kovosvit na češkom jeziku ističući da nije u mogućnosti dostaviti

prijevod zbog godišnjih odmora te da će isto dostaviti do 5. kolovoza 2019. godine. Potom je naručitelj dana 31. srpnja 2019. godine ponovno zatražio nadopunu ažuriranih popratnih dokumenata u smislu članka 263. stavak 2. ZJN pri čemu je za to naručitelj odredio rok od 7 dana – do 7. kolovoza 2019. godine, međutim tužitelj je dana 8. kolovoza 2019. godine putem EOJN dostavio dopis u kojem naručitelja obavještava da nije uspio osigurati novu potvrdu o plaćenim porezima budući da službe ne izdaju potvrde zbog godišnjih odmora te navodi da će zatraženu potvrdu dostaviti uz hrvatski prijevod do 15. kolovoza 2019. godine.

Iz cjelokupne dokumentacije spisa predmeta proizlazi da tužitelj nije u za to određenim rokovima dostavio zatraženu dokumentaciju, da podnescima nije zatražio produljenje roka za dostavu ažuriranih popratnih dokumenata u prijevodu na hrvatski jezik, već je samo obavještavao naručitelja u kom roku bi mogao iste dostaviti, pa pravilno ističe tuženik da se stoga ne može naručitelju stavljati na teret da se nije očitovao na tužiteljeve zahtjeve za produženje roka za dostavu ažuriranih popratnih dokumenata, kako to tvrdi tužitelj, već je naprotiv naručitelj imao dostatno razumijevanja za nekoliko tužiteljevih odgađanja i nedostavljanja u roku zatražene dokumentacije.

Stoga, kako tužitelj u za to ostavljenim mu rokovima nije dostavio sve tražene i ažurirane popratne dokumente za gospodarskog subjekta na kojeg se oslanja - Kovosvit čime nije dokazao da je isti subjekt ispunio obveze plaćanja dospjelih poreznih obveza u Republici Češkoj i obveze plaćanja dospjelih poreznih obveza za mirovinsko i zdravstveno osiguranje, što je sve zatraženo DON-i točkom 3.1.2.

S obzirom na sve naprijed utvrđeno prema ocjeni ovog Suda u konkretnom slučaju su ispunjene zakonom propisane pretpostavke kao i propisanom DON-i (točke 3.1.2.) prema kojoj je naručitelj obvezan isključiti gospodarskog subjekta iz postupka javne nabave budući da tužitelj niti u za to mu datim rokovima nije dostavio zatraženu dokumentaciju o ispunjenju plaćanja naprijed navedenih obveza na hrvatskom jeziku.

Stoga je iz već navedenih razloga tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti neosnovan.

Nadalje, treba reći da je tuženik u obrazloženju osporenog rješenja dao detaljnu i vrlo jasnu analizu svih razloga kojima se rukovodio zaključujući osnovano da žalbeni navodi tužitelja nisu osnovani, koje razloge u cijelosti prihvaća i ovaj Sud, budući su utemeljeni na pravilnoj ocjeni dokaza provedenih u postupku te na pravilnom tumačenju relevantnih odredaba primijenjenog materijalnog prava.

Sud ne nalazi osnovanim prigovore tužitelja usmjerene na nedostatke u vezi ocjene ponude odabranog ponuditelja, koje razloge je tuženik u cijelosti i opširno naveo i koje prihvaća ovaj Sud.

Kako je osporeno rješenje tuženika doneseno u granicama zakonom propisanih ovlasti tuženika koji je za svoju odluku naveo pravno relevantne razloge, obrazložene u smislu članka 98. stavak 5. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/09.), a s obzirom da tužitelj u tužbi ponavlja prigovore već istaknute u žalbi to ovaj Sud nije našao osnove rješenje tuženika ocijeniti nezakonitim.

Sud ocjenjuje da nije osnovan niti prijedlog tužitelja za određivanje privremene mjere, to stoga što je zakonski propisan uvjet za određivanjem privremene mjere ocjena nužnosti određivanja mjere kako bi se izbjegla teška i nepopravljiva šteta odnosno ocjena da bi izvršenjem osporenog rješenja tužitelju bila nanesena šteta koja bi se teško mogla popraviti. Sud ocjenjuje da tužitelj nije dokazao postojanje nepopravljive štete niti da bi upravo tužitelju izvršenjem rješenja tuženika nastupila teško popravljiva šteta, stoga je pozivom na odredbu članka 47. stavak 1. odbijen prijedlog za određivanje privremene mjere (točka II. izreke presude).

S obzirom na sve naprijed utvrđeno odlučeno je kao pod točkom I. izreke presude temeljem odredbe članka 57. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.).

U Zagrebu, 12. veljače 2020.

Predsjednica vijeća
Mirjana Čačić, v.r.

Za točnost otpisavka - ovlaštenu službenik

Tanja Nemčić
Tanja Nemčić